Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

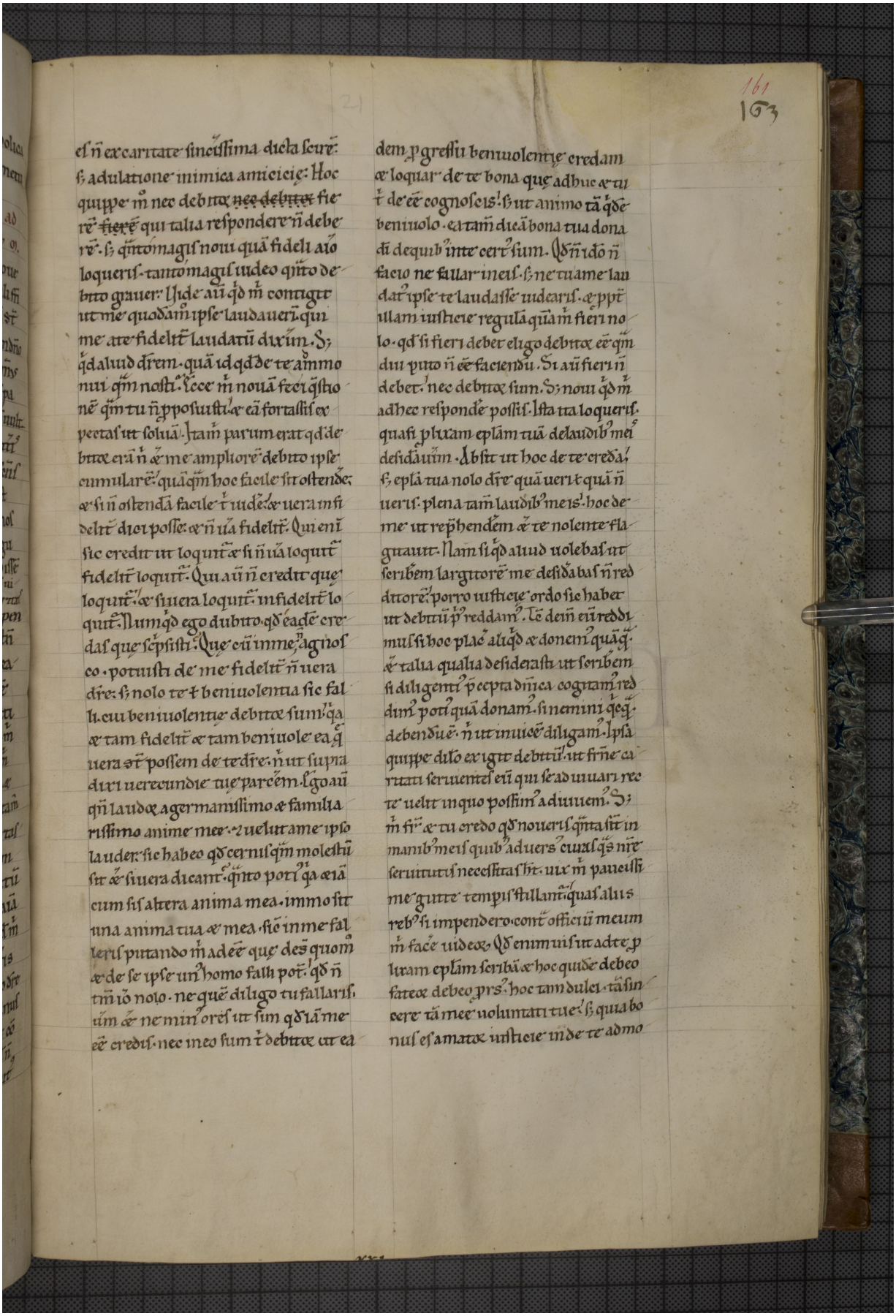

161
163

el ñ ex caritate sincerissima dicta sciuit
s; adulatione inimica amicicie: Hoc
quippe m̃ nec debito nec debitor fie
re fieri qui talia respondere ñ debe
re. s; q̃nto magis nouit quã fideli aio
loqueris. tanto magis uideo q̃nto de
bito grauer: Vide aũ qd m̃ contigit
ut me quodãm ipse laudauerit qui
me ate fidelit laudatũ dixit. S;
qd aliud direm. quã id qd de te ãmo
nui q̃m nosti. Ecce m̃ nouã fecit q̃stio
ne q̃m tu ñ ꝓposuisti. ꝗ eã fortassis ex
pectas ut soluã. Iam parum erat qd de
bito eã ñ ꝗ me ampliore debito ipse
cumulare. quã q̃m hoc facile sit ostendere
ꝗ si ñ ostendã facile t̃ uidere. ꝗ uera mi
delit dici posse. ꝗ ñ uã fidelit. Qui enim
sic credit ut loquit ꝗ si ñ uã loquit
fidelit loquit. Qui aũ ñ credit que
loquit. ꝗ siuera loquit. infidelit lo
quit. Nunqd ego dubito qd eade cre
das que sepsisti. Que eũ in me agnos
co. potuisti de me fidelit ñ uera
dire: s; nolo te t beniuolentia sic fal
li. eu beniuolentie debitor sum. qa
ꝗ tam fidelit ꝗ tam beniuole ea q
uera st possem de te dire. ñ ut supra
diri uereundie tue parcem. Ego aũ
q̃n laudo ager mansuetissimo ꝗ familia
rissimo animo mee. ꝗ uelut ame ipso
lauder: sic habeo qd cert nulq̃m molestũ
sit ꝗ siuera dicant. q̃nto poti qa ꝗ eiã
cum sis altera anima mea. immo sit
una anima tua ꝗ mea. sic in me fal
leris putando m̃ ade que des quom
ꝗ de se ipse unq̃ homo falli poti. qd ñ
tm̃ iõ nolo. ne que diligo tu fallaris.
ũm ꝗ ne min orés ut sim qd iã me
ee credis. nec in eo sum t debitor ut ea
dem ꝓ gressu beniuolentie credam
ꝗ loquar de te bona que adhuc ꝗ tu
t de ee cognoscis. s; ut animo tã qd de
beniuolo. ea tam dicã bona tua dona
ti de quib̃ inter certum. Qd ñ ido ñ
facio ne fallar in eis. s; ne tu ame lau
dat ipse te laudasse uidearis. ꝗ ppt
ullam iustitie regulã quã m̃ fieri no
lo. qd si fieri debet eligo debitor ee q̃m
diu puto ñ ee faciendũ. Si aũ fieri ñ
debet. nec debitor sum. S; nouit qd m̃
ad hec respondere possis. Ista tra loqueris.
quasi pluram eplãm tuã de laudib̃ mei
desidãuim. Absit ut hoc de te credã.
s; eplã tua nolo dire quã ueritas quã ñ
ueris. plena tam laudib̃ meis. hoc de
me ut reprehendem ꝗ te nolente fla
gitauit. Nam si qd aliud uolebas ut
scribem largiore me desidãbas ñ red
dit ore. porro iustitie ordo sic habet
ut debitũ ꝓ reddam. Te deũ eũ reddi
mus si hoc plac aliqd ꝗ donem quã q̃
ꝗ talia qualia desiderasti ut scribem
si diligenti ꝓcepta dñica cogitam red
dim poti quã donam. si nemini qeq
debendũ ñ ut inuicem diligam. Ipsa
quippe dilo exigit debitũ. ut frne ca
ritati seruentes eũ qui se adiuuari ne
te uelit in quo possim adiuuem. S;
m̃ fit ꝗ tu credo qd noueris q̃nta sit in
manib̃ meis quib̃ aduersi cuiusq̃s nre
seruitutis necessitas sit. uix m̃ paueissi
me gutte temporis stillant. quasi alius
reb̃ si impendero cont officiũ meum
m̃ face uidear. Qd enim uis ut adte ꝓ
liram eplãm scribã ꝗ hoc quide debeo
fatear debeo prs. hoc tam dulci. tã sin
cere tã mee uoluntati tue. s; quia bo
nus es amator iustitie in de te admo